

קמז.

הפילה על אריכות הגלות שיעשה למען שמו שלא יתהלל:

א לא לנו | יהוה לא־לנו כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־אֲמַתְךָ: ב לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
אֵי־הָיָא אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאֱלֹהֵינוּ בַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: ד עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם: ה פִּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: ו אֲזִינִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם
וְלֹא יִרְחִיזוּ: ז יְדִיהֶם | וְלֹא יִמְיִשׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא־יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם: ח כְּמוֹתֵם יִהְיוּ
עֹשֵׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־כִּטְּחַ בְּהֶם: ט יִשְׂרָאֵל כִּטְּחַ בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: י בֵּית אֱהָרֹן כִּטְּחוּ
בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: יא יֵרְאִי יְהוָה כִּטְּחוּ בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: יב יְהוָה זָכְרָנוּ יִכְרֹד
יִכְרֹד אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְרֹד אֶת־בֵּית אֱהָרֹן: יג יִכְרֹד יֵרְאִי יְהוָה הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים: יד יִסַּף
יְהוָה עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: טו בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: טז הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָדָם: יז לֹא תִמְתִּים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָל־יְדֵרֵי דוּמָה:
יח וְאַנְחָנוּ | נִכְרֹד יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ:

קמז.

שבחים גדולים להקדוש־ברוך־הוא והואך דוד אמר בדין הוא לאהוב אותו על כל הטובות שעשה לו כמה ניסים ואינו יודע מה גמול ישלם לו שאי אפשר להשיב לו על כל
הגמול שעשה עמו:

א אֶהְבֵּתִי כִּי־יִשְׁמַע | יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנָי: ב כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: ג אֶפְפוּנִי |
חֲבַל־יָמוֹת וּמִצָּרֵי שְׂאוֹל מִצָּאוֹנֵי צָרָה וַיִּגְוֶן אֶמְצָא: ד וּבְשֵׁם־יְהוָה אֶקְרָא אֲנִהּ יְהוָה מִלְּמָה
נִפְשִׁי: ה חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם: ו שֹׁמֵר פִּתְאִים יְהוָה דַּלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז שׁוּבִי
נִפְשִׁי לְמִגְוֹחֵיכִי כִּי־יְהוָה גָּמַל עֲלֵיכִי: ח כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינֵי מִן־דַּמְעָה אֶת־רַגְלִי
מִדָּחִי: ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: י הֲאִמַּנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: יא אֲנִי
אֲמַרְתִּי כַחֲפוּז כָּל־הָאָדָם כּוֹזֵב: יב מָה־אֲשִׁיב לִיהוָה כָּל־תַּגְּמוֹלוֹתַי עָלַי: יג כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא
וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא: יד גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדַה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: טו יִקַּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמְּוֹתָה
לְחִסְדֵּיךָ: טז אֲנִהּ יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבַדְךָ אֲנִי־עֲבַדְךָ בְּנֶאֱמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי: יז לָךְ אֲזַבַּח זִבְחַ
תּוֹרָה וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא: יח גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדַה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: יט כַּחֲצֹרוֹת | בֵּית
יְהוָה בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ־יָהּ:

המשך ביאור למסכת בבא בתרא ליום שישי עמ' א

11 טפחים, מר קא חפר טפי - אך אתה קוצץ אף את השורשים
12 העמוקים יותר משלשה טפחים. אמר ליה רב הונא, אָנָּא בורות
13 שִׁיחִין וּמְעָרוֹת קָא חֲפְרָנָא - חפץ אני לחפור כאן בורות שיחין
14 ומערות, דתנן, הֵיךְ בעל השדה חוֹפֵר בשדהו בור שִׁיחַ וּמְעָרָה קוֹצֵץ
15 את השורשים של אילן חבירו וְיִוֶּרֶד - ומעמיק אפילו יותר משלשה
16 טפחים, כפי השיעור הנצרך לבורו, וְהַעֲצִים שָׂלוּ. אמר רב פפא,
17 אֲמַרֵי לִיהַ בּוֹלְהִי - אמרתי לרב הונא ראיות הרבה שאין הוא רשאי
18 לקצוץ את השורשים, וְלֹא יִכְלִי לִיהַ - ולא יכולתי לו, מאחר שהיה
19 דוחה את כל ראיותי.

1 אֲמַיְצָרָא - בסמוך לגבול שדהו דרב הונא בריה דרב יהושע. אֵוֹל
2 אֲשַׁכְּחִית דְּהִנּוּ חֲפֵר וְקָא קְאִיִן שְׂרָשׁוּי - הלך רב פפא ומצאו לרב
3 הונא בריה דרב יהושע שהוא חופר באדמה, וקוצץ את שורשי
4 הדקלים של רב פפא שנכנסו לתוך שדהו. אָמַר לִיהַ רב פפא לרב
5 הונא, מָאִי תָאִי - מדוע הנך קוצץ את שורשי הדקלים שלי. אָמַר
6 לִיהַ רב הונא, תַּנּוּ - הרי שנינו, שאם היו שְׂרָשׁוּיִם של האילן יוֹצֵאִים
7 לתוך השדה של חבירו, מַעֲמִיק שְׁלִישָׁה בְּרִי שְׂלֹא יַעֲכֵב הַמְּחַרְרֵשָׁה -
8 רשאי בעל השדה לקוצצם בעומק שלשה טפחים, כדי שלא יעכבו
9 את מחרשתו מלעבור באותו מקום. אָמַר לִיהַ רב פפא, הֵנִי מִלִּי
10 שְׁלִישָׁה - דין זה נאמר לגבי קציצת השורשים עד לעומק שלשה